

Manresa és grisa?

Fa uns dies, passejant pels carrers del nucli històric, vaig observar que en un pany de paret resultat de l'enderroc d'una casa vella, pintat a manera de mural amb colors vistosos, una frase deia que, encara que Manresa s'acolorís amb aquest tipus d'iniciatives artístiques, continuava sent una ciutat grisa.

A banda que trobo de mal gust i una manca de respecte embrutar un espai recentment arranjat (hi ha altres llocs per expressar qualsevol idea o opinió), puc entendre que hi hagi qui consideri que fent un rentat de cara no n'hi ha prou per millorar la imatge de la nostra ciutat. Tots els que ens l'estimem, perquè considero que és de mal nascuts criticar casa teva, sense fer res més, sabem que ens cal recuperar l'autoestima i treballar -cadascú des del seu àmbit- per millorar-la. Ara bé, realment Manresa és tan grisa com ens pensem? Si et mous una mica i parles amb la gent de cada lloc observes que la mateixa percepció la tenen també molts d'altres pobles i ciutats. Naturalment, cada indret té les seves característiques singulars i es fa difícil fer comparances basades només amb els atractius històrics i artístics, el paisatge urbà, l'entorn natural, etc. En aquests àmbits val a dir que Manresa no queda pas, objectivament, en una mala posició. Tenim, doncs, un patrimoni remarcable i una tradició com a nucli comercial i industrial prou importants. Altra cosa és la força i el paper que juga en la Catalunya d'avui. En aquest sentit sí que cal dir que no estem en primera línia. En part això és així perquè les successives crisis econòmiques l'han castigat en gran mesura i ha perdut el pes que havia tingut a principis del segle XX. Una de les causes -no pas l'única, però ben destacable- ha estat el creixement exponencial de Barcelona i la seva gran àrea metropolitana. Una aposta política que ha castigat, per altra banda, Manresa amb unes comunicacions (especialment la xarxa ferroviària) molt ineficients. A més a més cal reconèixer que el paper, la influència i la força que han tingut els nostres representants polítics i econòmics no ha estat gaire reeixida durant les darreres dècades. Tampoc no cal deixar de banda que la història també pesa. Així convé recordar que casa nostra no ha estat mai una capital administrativa rellevant ni tampoc seu episcopal, la qual cosa ha implicat disposar des de sempre amb menys recursos estructurals.

Dit això, és evident que ens convé revertir, si més no, aquest estat d'ànim que ens porta a pensar que vivim en un entorn grisós. No ho és tant, caram! I no podem de cap manera llençar la tovallola i limitar-nos a una crítica fàcil i improductiva que no serveix de res. Convé fer una anàlisi serena de les nostres mancances i intentar treballar en un horitzó a mig i llarg termini. I pensar, sobretot, que no tot és responsabilitat dels nostres representants institucionals. Cadascú de nosaltres hi podem jugar el nostre paper, sigui quin sigui l'àmbit professional on ens muguem. Pensem-hi!

